

Vastuvõtmise kuupäev : 19/11/2025

Kohtuasi C-575/25

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

2. september 2025

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Gerechtshof Amsterdam (Amsterdami apellatsioonikohus, Madalmaad)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

2. september 2025

Apellant:

Van Den Bosch Transport KFT

Vastustajad apellatsioonimenetluses:

Vastustajad

GERECHTSHOF AMSTERDAM (Amsterdami apellatsioonikohus, Madalmaad, edaspidi „eelotsusetaotluse esitanud kohus“)

Tsiviil- ja maksuõiguse kolleegium, I koosseis

kohtuasja number eelotsusetaotluse esitanud kohtus: 200.336.192/01;

kohtuasja number rechtbank Oost-Brabant, 's-Hertogenboschis (Ida-Brabandi esimese astme kohus, 's-Hertogenboschi kohtumaja, Madalmaad): 2912554/417;

kohtuasja number gerechtshof 's-Hertogenboschis ('s-Hertogenboschi apellatsioonikohus, Madalmaad): 200.168.333/01;

kohtuasja number Hoge Raad der Nederlandenis (Madalmaade kõrgeim kohus): 17/03684;

kohtuasja number gerechtshof Arnhem-Leeuwardenis (Arnhem-Leeuwardeni apellatsioonikohus, Madalmaad): 200.254.668/01;

kohtuasja number Hoge Raad der Nederlandenis (kõrgeim kohus): 21/04458

Tsiviilkolleegiumi mitmeliikmelise koosseisu 2. septembri 2025. aasta kohtuotsus
kohtuasjas, mille pooled on

välisriigi õiguse alusel asutatud juriidiline isik

VAN DEN BOSCH TRANSPORT KFT,

varasema nimega SILO-TANK KFT,

asukoht: Székesfehérvár (Ungari),

apellant,

keda esindab advokaat O. Surquin, asukoht Arnhem (Madalmaad),

ja

1. [vastustaja 1],

elukoht: [koht 1], Ungari,

2. [vastustaja 2],

elukoht: [koht 2], Ungari,

3. [vastustaja 3],

elukoht: [koht 3], Ungari,

4. [vastustaja 4],

elukoht: [koht 4], Ungari,

5. [vastustaja 5],

elukoht: [koht 1], Ungari,

6. [vastustaja 6],

elukoht: [koht 1], Ungari,

7. [vastustaja 7],

elukoht: [koht 1], Ungari,

8. [vastustaja 8],

elukoht: [koht 5], Ungari,

9. [vastustaja 9],

elukoht: [koht 2], Ungari,

10. [vastustaja 10],

elukoht: [koht 1], Ungari,

vastustajad,

[...].

Pooli nimetatakse edaspidi „Van den Bosch Kft“ ja „[vastustajad]“.

1. Vaidlus apellatsiooniastmes

Eelotsusetaotluse esitanud kohus tegi 8. aprillil 2025 vaheotsuse. Et anda teavet, milline oli menetluse käik kuni selle kohtuotsuseni, viitab eelotsusetaotluse esitanud kohus eelnimetatud vaheotsuse¹ punktile 2.

[...]. [Vaheotsuses teatas gerechtshof Amsterdam (Amsterdami apellatsioonikohus), et soovib esitada eelotsuse küsimusi. Selle peale menetluspooltelt saadud tagasiside põhjal sõnastas ta oma küsimused veidi ümber.]

2. Apellatsioonimenetluse taust

2.1

Apellatsiooniastmes ei ole vaidlust järgmiste asjaolude suhtes.

- i) [Vastustajad] töötavad rahvusvaheliste maanteevedude veokijuhtidena.
- ii) Van den Bosch Transporten B.V. (edaspidi „Van den Bosch Transporten“) käitab Erpi (Madalmaad) tegevuskohast üht veoettevõtet. Van den Bosch Transporten ja Van den Bosch Kft (Ungari õiguse alusel asutatud äriühing) on sõsarettevõtjad.
- iii) Nii Van den Bosch Transporten kui ka Van den Bosch Kft kasutasid oma planeerimise, tellimuste käitlemise, halduse, IT-teenuste ja kvaliteedijuhtimise jaoks Erpi (Madalmaad) asuva Van den Bosch Company Services B.V. teenuseid.
- iv) Van den Bosch Transporten on Vereniging Goederenvervoer Nederlandi (Madalmaade kaubaveoliit) liige. See liit sõlmis Federatie Nederlandse Vakbeweginguga (FNV) (Madalmaade ametiühingute keskliit) kaubaveo kollektiivlepingu (*collectieve arbeidsovereenkomst Goederenvervoer*), mis jõustus

¹ Gerechtshof Amsterdam (Amsterdami apellatsioonikohus), 8.4.2025, NL:GHAMS:2025:957.

(käesolevasse menetlusse puutuv osas) 1. jaanuaril 2012. See kollektiivleping kehtis kuni 31. detsembrini 2013 ja seda ei ole üldkohaldatavaks tunnistatud. Kaupade tasulise maanteeveo ja mobiilsete kraanade rendi sektori kollektiivleping (*collectieve arbeidsovereenkomst Beroepsgoederenvervoer over de weg en verhuur van mobiele kranen*; edaspidi „kaupade tasulise maanteeveo kollektiivleping“) tunnistati üldkohaldatavaks alates 31. jaanuarist 2013 kuni 31. detsembrini 2013.

v) [Vastustajad] sõlmisid Van den Bosch Kft-ga kirjaliku töölepingu. Neis töölepingutes ei valinud pooled kohaldatavat õigust. [Vastustajate] suhtes ei kohaldata ei kaupade tasulise maanteeveo kollektiivlepingus ette nähtud üldisi töötingimusi ega Madalmaade tööõiguses ette nähtud töö tasustamist puudutavaid töötingimusi.

vi) 2013. aasta novembris nõudsid [vastustajad], et neile makstaks töötasu vastavalt eespool iv alapunktis viidatud kollektiivlepingutele. Varsti pärast seda teatas Van den Bosch Kft neile, et kuni 24. veebruarini 2014 neile enam tööülesandeid ei anta.

vii) 11. veebruari 2014. aasta kirjaga ütles Van den Bosch Kft [vastustajatega] töösuhte üles nii, et see ülesütlemine jõustus viivitamatult.

2.2

Käesolevas menetluses on [vastustajad] – kokkuvõttes ja apellatsiooniasemes asjassepuutuv osas – esitanud nõuded mõista Van den Bosch Kft-lt nende kasuks välja nende saamata jäänud töötasu, mille summa tuleb seaduse kohaselt kindlaks määrata ja välja maksta, koos neilt summadelt Madalmaade tsiviilseadustiku (Burgerlijk Wetboek) 7. raamatu artikli 625 kohaselt ette nähtud viivise ja seadusjärgse intressiga, kohustada seda ettevõtjat esitama andmed, mille põhjal oleks võimalik hõlpsalt kindlaks teha [vastustajate] töötatud aeg, ning määrata, et vastava otsuse täitmata jätmise korral kohaldatakse trahvi. Oma nõuetes tuginevad nad kokkuvõttes asjaolule, et Van den Bosch Kft on kohustatud kohaldama Madalmaade töötingimusi ja maksma neile Madalmaade töötasu – seda nii vastavalt [19. juunil 1980. aastal Roomas allkirjutamiseks avatud 1980. aasta lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse Rooma konventsiooni]² artiklile 6 kui ka [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I“) (edaspidi „Rooma I määrus“)]³ artiklile 8. Lisaks tuginevad [vastustajad] [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri

² [Tractatenblad] 1980, lk 156; EÜT 1980, L 266, lk 1; ELT eriväljaanne 2005, C 169, lk 10.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I“) (ELT 2008, L 177, lk 6).

1996. aasta direktiivile 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431)].⁴

2.3

Esimese astme kohus leidis oma vaheotsuses,⁵ et olenemata sellest, kumb õigus on töölepingutele kohaldatav, kohaldatakse direktiivi 96/71 kohaselt neid üldisi töötingimusi, mis kehtivad seaduse või üldkohaldatavaks tunnistatud kollektiivlepingu alusel selles riigis, kuhu töötaja on lähetatud, kui need on töötajale soodsamad.

2.4

Gerechtshof's-Hertogenbosch ('s-Hertogenboschi apellatsioonikohus,)⁶ tühistas eespool punktis 2.3 viidatud vaheotsuse ja saatis kohtuasja uue lahendi tegemiseks tagasi esimese astme kohtule. Gerechtshof's-Hertogenboschi ('s-Hertogenboschi apellatsioonikohus) hinnangul on neile töölepingutele kohaldatav Ungari õigus, mis on selle riigi õigus, kus [vastustajad] harilikult töötavad, või vähemasti selle riigi õigus, millega töölepingud on kõige tihedamalt seotud. Lisaks leidis see kohus, et direktiiv 96/71 ei ole kohaldatav.

2.5

Hoge Raad (Madalmaade kõrgeim kohus)⁷ tühistas eespool punktis 2.4 viidatud kohtuotsuse. Ta tegi sellise lahendi põhjendusel, et gerechtshof's-Hertogenbosch ('s-Hertogenboschi apellatsioonikohus) ei olnud oma hinnangus arvesse võtnud kõiki asjaolusid, mida tuleb Euroopa Kohtu praktika kohaselt arvesse võtta seda kindlaks määrates, millises riigis töötaja harilikult töötab (punkt 3.5.2). Lisaks leidis Hoge Raad (kõrgeim kohus), et gerechtshof's-Hertogenbosch ('s-Hertogenboschi apellatsioonikohus) rikkus oma hinnanguga, et riik, millega töölepingud on tihedamalt seotud, on Ungari, õigusnormi või vähemalt ei ole see hinnang piisavalt põhjendatud (punktid 3.5.5 ja 3.5.6). Hoge Raad andis asja uuesti läbivaatamiseks ja uue otsuse tegemiseks üle gerechtshof Arnhem-Leeuwardenile (Arnhem-Leeuwardeni apellatsioonikohus, Madalmaad).

2.6

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiiv 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431).

⁵ Rechtbank Oost-Brabant (Ida-Brabandi esimese astme kohus), 8.1.2015, NL:RBOBR:2015:18.

⁶ Gerechtshof's-Hertogenbosch ('s-Hertogenboschi apellatsioonikohus), 2.5.2017, NL:GHSHE:2017:1874.

⁷ [Hoge Raad (kõrgeim kohus),] 23.11.2018, NL:HR:2018:2165.

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Arnhem-Leeuwardeni apellatsioonikohus)⁸ jättis eespool punktis 2.3 viidatud esimese astme kohtu vaheotsuse muutmata, kuid muutis selle teatavaid põhjendusi, ning saatis kohtuasja uue lahendi tegemiseks tagasi rechtbank Oost-Brabantile (Ida-Brabandi esimese astme kohus). Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Arnhem-Leeuwardeni apellatsioonikohus) jõudis järeldusele, et töölepingutele on kohaldatav Madalmaade õigus, kuna 1980. aasta Rooma konventsiooni artikli 6 lõikes 2 või Rooma I määruse artikli 8 lõikes 2 silmas peetud riigina, kus töötaja harilikult töötab, tuleb määratleda Madalmaad. Lisaks sellele tuvastas nimetatud kohus, et ühegi asjaolu põhjal ei ole töölepingud tihedamalt seotud mõne muu riigiga kui Madalmaad.

2.7

Hoge Raad (kõrgeim kohus)⁹ tühistas eespool punktis 2.6 viidatud kohtuotsuse. Tema hinnangul oli gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Arnhem-Leeuwardeni apellatsioonikohus) sellega, kui ta otsustas määratleda Madalmaad riigina, kus töötaja harilikult töötab, eiranud asjaolu, et ei ole oluline, kus tööandja veoülesandeid annab või tööd korraldab, vaid määrava tähtsusega on koht, kus veokijuhid oma ülesanded kätte saavad ja oma tööd korraldavad (punkt 3.2.2). Ühtlasi tunnistas Hoge Raad (kõrgeim kohus) põhjendatuks teatavad väited piisava põhjenduse puudumise kohta (punktid 3.3.2 ja 3.3.3). Lisaks leidis Hoge Raad (kõrgeim kohus), et gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Arnhem-Leeuwardeni apellatsioonikohus) otsus ei saa jääda kehtima osas, kus viimane sedastas, et puuduvad tõendid selle kohta, et töölepingud oleks tihedamalt seotud mõne muu riigiga kui Madalmaad (punkt 3.8). Hoge Raad (kõrgeim kohus) saatis asja uueks läbivaatamiseks ja uue otsuse tegemiseks tagasi eelotsusetaotluse esitanud kohtule.

2.8

Oma 8. aprilli 2025. aasta vaheotsuses langetas eelotsusetaotluse esitanud kohus teatavad otsused ning teatas pooltele, et kavatseb esitada Euroopa Kohtule eelotsuse küsimusi.¹⁰

3 Hinnang

3.1

Vastates küsimusele, millist õigust kohaldada piiriülesele individuaalsele töölepingule, mis on sõlmitud pärast 17. detsembrit 2009, tuleb arvestada Rooma I määrust.

⁸ Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Arnhem-Leeuwardeni apellatsioonikohus), 27.7.2021, NL:GHARL:2021:7206.

⁹ Hoge Raad (kõrgeim kohus), 17.3.2023, NL:HR:2023:408.

¹⁰ Gerechtshof Amsterdam (Amsterdami apellatsioonikohus), 8.4.2025, NL:GHAMS:2025:957.

3.2

Rooma I määruse artikkel 8 sisaldab kollisiooninorme, mille alusel saab kindlaks määrata piiriülestele individuaalsetele töölepingutele kohaldatava õiguse. See artikkel on sõnastatud järgmiselt:

„1. Individuaalne tööleping on reguleeritud õigusega, mille pooled on artikli 3 kohaselt valinud. Selline õiguse valik ei või siiski põhjustada töötaja ilmajätmist kaitsest, mis on talle ette nähtud sätetega, millest ei saa kokkuleppel kõrvale kalduda selle õiguse alusel, mis valiku puudumisel oleks olnud kohaldatav vastavalt käesoleva artikli lõigetele 2, 3 ja 4.

2. Kui pooled on jätnud individuaalse töölepingu suhtes kohaldatava õiguse valimata, on leping reguleeritud selle riigi õigusega, kus või – kui seda ei ole võimalik kindlaks teha – kust töötaja teeb harilikult oma lepingujärgset tööd. Riiki, kus töötaja harilikult töötab, ei loeta muutunuks, kui töötaja asub ajutiselt tööle teise riiki.

3. Juhul kui kohaldatavat õigust ei saa kindlaks määrata lõike 2 kohaselt, on leping reguleeritud selle riigi õigusega, kus asub töötaja tööle võtnud ettevõtja tegevuskoht.

4. Kui asjaoludest tervikuna ilmneb, et leping on tihedamalt seotud mõne teise, lõikes 2 või 3 osutamata riigiga, kohaldatakse asjaomase teise riigi õigust.“

3.3

[15. märtsi 2011. aasta] kohtuotsuses Koelzsch¹¹ koostas Euroopa Kohus transpordisektorile kohandatud hindamisraamistiku, et määrata kindlaks riik, kus töötaja harilikult oma tööd teeb:

„48 Pidades silmas [...] töö laadi, mida tehakse rahvusvaheliste vedude sektoris, tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtul võtta arvesse kõiki töötaja tegevust iseloomustavaid asjaolusid, [...].

49 Eelkõige tuleb tal kindlaks teha, millises riigis asub koht, kust töötaja täidab veoülesandeid, saab oma ülesanneteks juhiseid ja korraldab oma tööd, samuti koht, kus asuvad töövahendid. Samuti tuleb tal kindlaks teha, millistes kohtades veod peamiselt toimuvad ja millistes kohtades laaditakse maha kaubad ning millisesse kohta pöördub töötaja tagasi pärast oma ülesannete täitmist.“

3.4

¹¹ 15. märtsi 2011. aasta kohtuotsus Koelzsch (C-29/10, EU:C:2011:151).

[12. septembri 2013. aasta] kohtuotsuses Schlecker¹² selgitas Euroopa Kohus, kuidas kohus peab hindama, kas esineb ilmselt tihedam seotus muu riigiga kui see, kus töötaja harilikult töötab:

„41 Olulistest seotuskriteeriumidest tuleb seevastu eelkõige arvesse võtta seda riiki, kus töötaja maksab oma tegevusest saadud tuluga seotud makse, ning seda riiki, mille sotsiaalkindlustussüsteemi ja erinevate pensioni-, haigus- ja invaliidusukindlustuse süsteemidega ta liitunud on. Lisaks peab [liikmesriigi] kohus arvestama ka juhtumi asjaolusid tervikuna, eelkõige palga või muude töötingimuste kindlaksmääramise parameetreid.

42 Eeltoodust tuleneb, et Rooma konventsiooni artikli 6 lõiget 2 [Rooma I määruse artikli 8, lõikeid 2, 3 ja 4 (eelotsusetaotluse esitanud kohtu täiendus)] tuleb tõlgendada nii, et isegi juhul, kui töötaja teeb lepingujärgset tööd põhitööna püsivalt ja katkematult ühes ja samas riigis, võib [liikmesriigi] kohus jätta kõnealuse sätte viimase lauseosa alusel kohaldamata selles riigis kohaldatava õiguse, kui asjaoludest tervikuna nähtub, et kõnealune leping on tihedamalt seotud mõne teise riigiga.“

3.5

Põhikohtuasjas ei ole töölepingu pooled sõnaselgelt mingit kindlat õigust kohaldatavaks õiguseks valinud. Selle riigi kindlaks määramisel, kus töötaja harilikult töötab, on osutavad kaks põhikriteeriumi (millisest riigist töötaja täidab oma veoülesandeid ja millises riigis asuvad töövahendid) Madalmaadele, samas kui n-ö lisakriteerium viitab Ungarile (riigile, kuhu töötaja pärast oma tööülesannete täitmist tagasi pöördub). Muud selles kontekstis nimetatud kriteeriumid ei osuta riigina, kus töötaja harilikult töötab, ühelegi konkreetsele riigile. Kaks põhikriteeriumi on märksa kaalukamad kui lisakriteerium. Seetõttu leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et riigina, kus töötaja harilikult töötab, tuleb määratleda Madalmaad. Järgmine küsimus on see, kas asjaoludest tervikuna ilmneb, et tööleping on tihedamalt seotud mõne teise riigiga. Hoge Raad (kõrgeim kohus)¹³ otsustas, et gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Arnhem-Leeuwardeni apellatsioonikohus)¹⁴ ei võtnud oma otsuses arvesse seda, et vastates küsimusele, kas esineb tihedam seotus mõne muu riigiga kui hariliku töötamiskoha riik, on asjaolu, et teatud riigis tasutakse makse ja sotsiaalkindlustusmaksid, juba ise oluline. See võib tähendada, et selline tihedam seotus viitab Ungarile.

3.6

¹² 12. septembri 2013. aasta kohtuotsus Schlecker (C-64/12, edaspidi „kohtuotsus Schlecker“, EU:C:2013:551).

¹³ Hoge Raad (kõrgeim kohus), 17.3.2023, NL:HR:2023:408.

¹⁴ Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Arnhem-Leeuwardeni apellatsioonikohus), 27.7.2021, NL:GHARL:2021:7206.

Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada, kas sotsiaalkindlustusskeemiga liitumise kohustuse käsitlemine nii, et see on absoluutselt määrav tegur, on tihedama seotuse erandi eesmärgiga tõepoolest kooskõlas. Kohtuasjas Schlecker käsitletud olukord ei olnud nimelt tüüpiline. Schleckeri kontserni töötaja, kelle elukoht oli Saksamaal, oli töötanud Madalmaades üle 11 aasta. Riik, kus ta harilikult töötas, oli seega Madalmaad. Üldjuhul oleks töötaja pidanud tasuma oma tegevusest saadud tulult makse Madalmaades ja olema kindlustatud sealses sotsiaalkindlustusskeemis. Ent see töötaja maksis sotsiaalkindlustusmaksid siiski Saksamaal, mis on võimalik vaid juhul, kui tööandja ja töötaja esitavad selleks taotluse vastavalt [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta]¹⁵ artiklile 16. Ettepanekus, mille kohtujurist Wahl kohtuasjas Schlecker esitas,¹⁶ rõhutas ta seda eripära, märkides järgmist:

„Nagu on maininud ka Madalmaade valitsus, on sõltumata teatavatele töötajate kategooriatele kohaldatavatest erinormidest sotsiaalkindlustusskeemiga hõlmatus valdkonnas – välja arvatud töötaja lähetamise erijuhul – valdav *lex loci laboris* põhimõte, mis tähendab, et palgatöötaja on sotsiaalkindlustusskeemiga hõlmatud riigis, kus on ta põhitöökoht. Mulle näib, et hoidudes selle normi kohaldamisest – mida võimaldavad asjakohased algmäärused –, soovisid asjaomased pooled paigutada oma suhte raskuskeskme teise riiki. Sellest hoolimata tuleb majanduslikult ja sotsiaalselt nõrgemaks peetava poole piisava kaitse tagamiseks jällegi uurida, kas sotsiaalkaitssüsteemidega liitumine on toimunud poolte kokkuleppel või on see töötajale peale sunnitud.“

3.7

Määruses nr 883/2004 ei ole rahvusvaheliste maanteevedude veokijuhtide kohta sätestatud ühtegi erinormi. Nad kuuluvad selle määruse artikli 13 („Tegevus kahes või mitmes liikmesriigis“) kohaldamisalasse. Kui rahvusvaheliste maanteevedude veokijuhi tegevuse oluline osa toimub tema elukohariigis, on sotsiaalkindlustusskeemiga liitumise kohustuse aspektist määrava tähtsusega see elukohariik.

Kui asjaomase isiku tegevuse oluline osa ei toimu – nagu käesoleval juhul – tema elukohariigis, on sotsiaalkindlustusskeemiga liitumise kohustuse seisukohast määrava tähtsusega tema tööandja asukoht. Käesolevas kohtuasjas on see Van den Bosch Kft asukoht ehk Ungari.

3.8

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1, ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

¹⁶ Kohtujurist Wahli ettepanek kohtuasjas Schlecker (C-64/12, EU:C:2013:241[punkt 68]).

Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on küsimus, kuidas suhestub Hoge Raadi (kõrgeim kohus) seisukoht, et sotsiaalkindlustusskeemiga liitumise kohustus on absoluutselt määrav tegur, töötaja kui majanduslikult ja sotsiaalselt nõrgema poole piisava kaitsega, eriti kui arvesse võtta, et sotsiaalkaitsteskeemiga liitumine ei toimunud poolte ühisel kokkuleppel, vaid Van den Bosch Kft ühepoolisel otsusel või siis olid [vastustajad] selleks tema otsuse tõttu sunnitud.

4 Eelotsuse küsimused

4.1

Seetõttu palub eelotsusetaotluse esitanud kohus Euroopa Kohtul vastata järgmistele eelotsuse küsimustele.

Kas ilmselgelt tihedamate seoste tuvastamiseks saab kohtuotsusest Schlecker tulenevaid kriteeriume (eriti kriteerium, mis puudutab riiki, kus töötaja maksab oma tegevusest saadud tuluga seotud makse ja mille sotsiaalkindlustusskeemiga ta on liitunud) täielikult kohaldada rahvusvahelise maanteeveo puhul?

Millised tegurid võivad rahvusvahelise maanteeveo puhul olla kohtuotsusest Schlecker tulenevatest kriteeriumidest veel tähtsamad (või lausa esmatähtsad)?

Kui tähtis on selles kontekstis asjaolu, et sotsiaalkaitsteskeemiga liitumine ei toimunud poolte ühisel kokkuleppel, vaid Van den Bosch Kft ühepoolisel otsusel või siis olid [vastustajad] selleks tema otsuse tõttu sunnitud?

5 Otsus

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

palub Euroopa Kohtul vastata eespool punktis 4 nimetatud küsimustele;

jätab ülejäänud küsimuste arutamise edaspidiseks ja peatab menetluse, kuni Euroopa Kohus on eelotsusetaotlusele vastanud.

[...] [lõpuvormel]